

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยเก้าสิบแปด

การประชุมอันศักดิ์สิทธิ์และการสอดประสานเชิงพยากรณ์: บทบาทของคน 144,000
ในกรอบความเข้าใจว่าด้วยวาระสุดท้ายของ Daniel 11:40

Jeff Pippenger

2024-05-01

เรากำลังนำแนวของสันตะสำนัก แนวของลัทธิสาธารณรัฐนิยมที่เสื่อมทราม
แนวของลัทธิโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม และแนวของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
เข้าไปไว้ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ขณะนี้เรากำลังกล่าวถึงว่า
พระคริสต์ทรงรวบรวมประชากรของพระองค์สองครั้ง
และภาพประกอบทั้งปวงของการที่พระองค์ทรงรวบรวมประชากรของพระองค์เป็นครั้งที่สองนั้น
เป็นตัวแทนของกระบวนการประทับตราขั้นสุดท้ายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

เมื่อสัญลักษณ์แห่งสวรรค์เสด็จลงมาในแนวทางการปฏิรูป
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมชนชาติหนึ่งที่ทรงเลือกไว้ ซึ่งต่อมาถูกทดสอบ เมื่อกระบวนการทดสอบสิ้นสุดลง
ก็เกิดการกระจัดกระจาย และภายหลังจากนั้นพระองค์ทรงรวบรวมชนชาติที่ทรงเลือกไว้เป็นครั้งที่สอง
แม้ว่าหลายคนจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลังเพราะไม่ผ่านกระบวนการทดสอบ
พระคริสต์ทรงเริ่มรวบรวมเหล่าสาวกของพระองค์เมื่อทรงรับบัพติศมา
และที่กางเขนเหล่าสาวกก็ถูกกระจัดกระจาย หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์
พระองค์ทรงรวบรวมเหล่าสาวกของพระองค์เป็นครั้งที่สองก่อนถึงวันฟื้นเทคอสต์ แนวนี้ชี้ให้เห็นว่าการรวบรวม
ครั้งที่สองจะสำเร็จแก่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในช่วงเวลาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์
ซึ่งมีวันฟื้นเทคอสต์เป็นแบบจำลอง กางเขนบ่งชี้ถึงความผิดหวัง ซึ่งตามมาด้วยการรวบรวมครั้งที่สอง

การประชุมครั้งที่สองภายหลังไม่กางเขนได้เริ่มขึ้นเมื่อพระคริสต์เสด็จลงมาหลังจากการพบกับพระบิดาของพระ
องค์ภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เมื่อสัญลักษณ์แห่งพระเจ้าทรงเสด็จลงมา
ประชากรของพระเจ้าจะต้องรับประทานข้าวสารนั้น และหลังจากพระคริสต์เสด็จลงมา
พระองค์ก็ทรงรับประทานร่วมกับพวกสาวก

ครั้นเมื่อพระองค์ประทับร่วมโต๊ะกับเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ทรงขอบพระคุณ
แล้วทรงหักและประทานแก่เขา แล้วตาของเขาทั้งสองก็เปิดออก และเขาจำพระองค์ได้
และพระองค์ก็ทรงอันตรธานไปจากสายตาของเขา ลูกา 24:30, 31

ในการชุมนุมครั้งที่สองภายหลังจากกางเขน พระคริสต์ทรง "ระบายลม"
พระวิญญาณบริสุทธิ์เหนือเหล่าสาวกของพระองค์

"การที่พระคริสต์ทรงระบายลมหายใจเหนือเหล่าสาวกของพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
และทรงประทานสันติสุขของพระองค์แก่พวกเขา
เป็นดุจหยาดเพียงไม่กี่หยดก่อนสายฝนชุ่มฉ่ำอันอุดมที่จะทรงประทานในวันฟื้นเทคอสต์" Spirit of
Prophecy, volume 3, 243.

ในการประชุมครั้งที่สองภายหลังความผิดหวังเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844
พระคริสต์ทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความผิดพลาดแห่งปี 1843

“บรรดาผู้สตัยชื่อที่ผิดหวังเหล่านั้น ผู้ซึ่งไม่อาจเข้าใจได้ว่าเหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนจึงมิได้เสด็จมา มิได้ถูกปล่อยไว้ในความมืดมน
อีกครั้งหนึ่งพวกเขาถูกนำให้กลับไปสู่พระคัมภีร์ของตนเพื่อค้นคว้าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์
พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของตนเป็นเจ้าถูกยกออกจากตัวเลขทั้งหลาย และความผิดพลาดนั้นก็ได้รับการอธิบาย
พวกเขาเห็นว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์นั้นทอดยาวไปถึงปี 1844
และว่าหลักฐานเดียวกันซึ่งพวกเขาได้เสนอเพื่อแสดงว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์สิ้นสุดลงในปี 1843 นั้น
แท้จริงแล้วพิสูจน์ว่าช่วงเวลาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในปี 1844” Early Writings, 237.

ในคราวแห่งความผิดหวังนั้น นูตสวรรค์องค์ที่สองได้ลงมาพร้อมกับ “หนังสือม้วนในมือของท่าน”

“นูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์อีกองค์หนึ่งได้รับมอบหมายให้ลงมายังแผ่นดินโลก
พระเยซูทรงวางหนังสือฉบับหนึ่งไว้ในมือของเขา และเมื่อเขามายังโลก เขาได้ร้องประกาศว่า
‘บาป โลก ส่มจมนแล้ว ส่มจมนแล้ว’” Early Writings, 247.

กระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อนูตสวรรค์องค์ที่สองมาถึง
ได้สิ้นสุดลงที่การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเพลงมา
และข่าวสารถูกประกาศออกไปดุจคลื่นมหาสมุทรพัด
กระบวนการแห่งการทดสอบนั้นได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนภายหลังไม้กางเขน
เมื่อช่วงเวลาจนถึงการเพลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทออสต์
ได้มีช่วงระยะเวลาห้าสิบวันนำมาก่อน ซึ่งในทางกลับกันประกอบขึ้นด้วยเวลาสี่สิบวัน
ตามด้วยช่วงเวลาสิบวัน ซึ่งสิ้นสุดลงในวันฟื้นเทออสต์

“ประชากรของพระเจ้าจะต้องเฝ้าอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์อยู่เสมอ
หลังจากที่เหล่าสาวกในยุคแรกได้ใช้เวลาสิบวันในการวิงวอนอธิษฐาน
ภายหลังที่ความแตกต่างทั้งปวงได้ถูกขจัดออกไป
และพวกเขาได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกันในการพิจารณาใจตนเองอย่างลึกซึ้ง และในการสารภาพและละทิ้งบาป
และการเข้ามาใกล้ชิดกันด้วยสามัคคีธรรมอันบริสุทธิ์แล้วนั้น
พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเสด็จมาเหนือพวกเขา และพระสัญญาของพระคริสต์ก็สำเร็จสมจริง
มีการเพลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างนำอัศจรรย์
ทันใดนั้นก็มิเสียงจากสวรรค์ดังมาเหมือนเสียงลมพายุแรงกล้า
และเสียงนั้นก็เต็มทั่วทั้งเรือนที่พวกเขากำลังนั่งอยู่
‘และในวันนั้นเองมีคนเข้ามาสมทบกับพวกเขาประมาณสามพันคน’” Review and Herald, March 11,
1909.

ตลอดระยะเวลาสี่สิบวันนั้น พระคริสต์ทรงประทับอยู่เพื่อทรงสั่งสอนเหล่าสาวก
แล้วต่อมาพระองค์ก็เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ สิบวันที่ตามมานั้นเป็นช่วงเวลาแห่งการเตรียมพร้อมล่วงหน้าก่อนการเพลง
มาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทออสต์
สี่สิบวันแห่งการสั่งสอนซึ่งตามมาหลังไม้กางเขนนั้นสอดคล้องกับช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844
จนถึงการเริ่มต้นการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ในวันที่ 12 สิงหาคม ค.ศ. 1844
สิบวันซึ่งมาก่อนวันฟื้นเทออสต์เป็นตัวแทนของช่วงวันที่ 12 ถึง 17 สิงหาคม ค.ศ. 1844
เมื่อพวกมิลเลอร์ได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกันบนข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนซึ่งชาวมูเอล สโนว์เป็นผู้นำมา
ในการประชุมค่ายครั้งนั้น มีคนสองจำพวกปรากฏให้เห็น
และมีเพียงจำพวกเดียวเท่านั้นที่ได้รับการเพลงมาแห่งฟื้นเทออสต์เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง
ในช่วงเวลานั้นซึ่งสี่สิบวันเป็นภาพแทน คนจำพวกหนึ่งได้รับคำสั่งสอน แต่อีกจำพวกหนึ่งปฏิเสธคำสั่งสอนนั้น
เมื่อเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนมาถึง คนจำพวกหนึ่งมีน้ำมัน แต่อีกจำพวกหนึ่งไม่มี

“เมื่อเจ้าบ่าวซั๊กซ้าอยู่ พวกเขาทุกคนก็พากันง่วงเหงาและหลับไป’ การที่เจ้าบ่าวซั๊กซ้านั้น เป็นภาพแทนของการล่องพ้นไปของเวลาที่คาดหวังว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ความผิดหวัง และการล่าช้าที่ดูประหนึ่งยังคงต่อไป ในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนนี้ ความสนใจของผู้ที่ผิวเผินและผู้ที่ไม่สุดใจในไม่ช้าก็เริ่มคลอนแคลน และความเพียรพยายามของพวกเขาก็หย่อนลง แต่บรรดาผู้ที่ความเชื่อของเขาตั้งอยู่บนความรู้พระคัมภีร์จากประสบการณ์ส่วนตัวนั้น มีศिलाอยู่ใต้เท้าของเขา ซึ่งคลื่นแห่งความผิดหวังไม่อาจซัดพาไปได้ ‘พวกเขาทุกคนก็พากันง่วงเหงาและหลับไป’ คนพวกหนึ่งอยู่ในความไม่ใส่ใจและละทิ้งความเชื่อของตน แต่อีกพวกหนึ่งเฝ้าคอยอย่างอดทนจนกว่าจะได้รับความกระจ่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น กระนั้น ในคืนแห่งการทดลองนั้น คนกลุ่มหลังดูประหนึ่งสูญเสียความกระตือรือร้นและความอุทิศตนของตนไปบ้างในระดับหนึ่ง ผู้ที่ไม่สุดใจและผิวเผินไม่อาจพึ่งพาความเชื่อของพี่น้องของตนได้อีกต่อไป แต่ละคนต้องยืนหยัดหรือพินาศเพื่อตนเอง” The Great Controversy, 395.

ในช่วงสิบวันก่อนถึงวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ และในช่วงการประชุมค่ายที่เอ็กเซเตอร์ พระคริสต์ได้ทรงรวบรวมประชากรของพระองค์เป็นครั้งที่สองล่วงหน้าก่อนที่ประชากรเหล่านั้นจะนำข่าวสารของพระองค์ไปสู่โลก เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ลงมาในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ผู้น้อยก็ผิดหวังอีกครั้งและกระจัดกระจายไป แต่ช่วงเวลาแห่งการสั่งสอนได้เริ่มขึ้นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ขณะที่พระคริสต์ทรงนำประชากรของพระองค์เข้าไปในอภิสุทธิสถาน ในปี ค.ศ. 1849 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยืนยันพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมอีกครั้งบรรดาผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงรวบรวมออกมาจากความผิดหวังในวันที่ 19 เมษายน และ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ในปี 1844 คำสั่งสอนนั้นเกี่ยวข้องกับข่าวสารซึ่งทูตสวรรค์องค์ที่สามถืออยู่ในมือเมื่อเขาลงมา แต่ใน “ช่วงเวลาแห่งความสงสัยและความไม่แน่นอน” ซึ่งติดตามมาหลังความผิดหวังครั้งใหญ่ หลายคนได้หลงทางไป ครั้นถึงปี 1849 งานแห่งการรวบรวมผู้น้อยที่กระจัดกระจายก็ได้เริ่มต้นขึ้น แต่สิ่งที่ประวัติศาสตร์นั้นเป็นภาพประกอบคือความพ่ายแพ้แห่งปี 1863 และคาเดซครั้งแรกสำหรับอิสราเอลสมัยใหม่ ชัยชนะในอนาคตของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนและงานของพวกเขาที่คาเดซครั้งที่สองจึงถูกเลื่อนออกไป

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พระองค์ทรงรวบรวมประชากรแห่งวาระสุดท้ายของพระองค์ ประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญาณของพระองค์ให้พวกเขาไว้ประทาน ทรงระบายพระวิญญาณของพระองค์เหนือประชากรเหล่านั้น เมื่อพระองค์ทรงเริ่มไปรยฝนชุกปลายฤดู และพระองค์ยังทรงเริ่มกระบวนการทดสอบซึ่งนำไปสู่วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เมื่อประชากรแห่งวาระสุดท้ายของพระองค์ผิดหวังและกระจัดกระจาย เป็นเวลาสามวันครึ่งที่พวกเขาอนตายอยู่ตามถนน ทั้งช่วงเวลาสามวันครึ่ง และช่วงเวลาสี่สิบวันในสมัยของพระคริสต์ ล้วนเป็นภาพแทนของถิ่นทุรกันดาร อีกทั้งยังมีภาพแทนโดยช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 จนถึงวันที่ 12 สิงหาคม ค.ศ. 1844 และรวมทั้งช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 จนถึงปี ค.ศ. 1849 ด้วย

ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งคือสิบวันที่นำหน้าวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ การประชุมค่ายที่เอ็กเซเตอร์ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคมถึงวันที่ 17 สิงหาคม และช่วงเวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1849 จนถึง ค.ศ. 1863 ทั้งหมดสอดคล้องกัน

สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งการรวบรวมครั้งที่สองของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย ช่วงเวลา

ตั้งแต่ความผิดหวังครั้งใหญ่จนถึงการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมาในถูกแบ่งออกเป็นสองช่วงเวลาอันแตกต่างกันอย่างชัดเจน

ภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด มีการเป็นตัวแทนของแนวสายแห่งโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามจากความเชื่อ (คริสตจักรแต่ในนาม) แนวสายแห่งเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแบบเลาตีเซีย (แอดเวนติสต์แต่ในนาม) แนวสายแห่งคาทอลิก และแนวสายแห่งโปรเตสแตนต์แท้ ทั้งสี่แนวสายนั้นแสดงให้เห็นโปรเตสแตนต์แท้ที่อยู่ท่ามกลางความขัดแย้งกับสหภาพสามประการของพญานาค (ยูดาส) สัตว์ร้าย (คาทอลิก) และผู้พยากรณ์เท็จ (โปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามจากความเชื่อ)

ภายในประวัติศาสตร์สี่สิบเดียวกันนั่นเอง ได้มีการแสดงให้เห็นถึงสายธารของลัทธิสาธารณรัฐนิยมที่เสื่อมจากความเชื่อด้วย ภายในสายธารนั้น ได้มีการนำเสนอข้อพิพาทระหว่างพรรคเดโมแครต (พญานาค) กับพรรครีพับลิกัน (รูปจำลองของสัตว์ร้าย) พรรครีพับลิกันจะเป็นฝ่ายนำในการสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย และในการกระทำนั้น พรรคนี้ก็สำแดงลักษณะเชิงพยากรณ์ของสัตว์ร้าย (สันตะปาปา) ในพระวณะของพระเจ้า สันตะปาปาซึ่งเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือและเป็นสัตว์ร้ายด้วยนั้น ได้รับอียิปต์ (พญานาค) เป็นค่าตอบแทนสำหรับการรับใช้ที่ได้กระทำไป ในฐานะที่ถูกพระเจ้าทรงใช้เป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษา

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ใช้กองทัพของตนให้รับราชการอันหนักหน่วงต่อสู้กับเมืองไทระ ทุกศิระล้านเกลี้ยง และทุกปากลอกปอกเปิก แต่เขามิได้รับค่าจ้างเลย ทั้งตัวเขาและกองทัพของเขา จากเมืองไทระ สำหรับราชการที่เขาได้รับใช้ต่อสู้กับเมืองนั้น เพราะฉะนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด

เราจะยกแผ่นดินอียิปต์ให้แก่เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะขนเอาฝูงชนของนางไป และริบเอาของที่ปล้นได้ของนาง และชิงเอาเหยื่อของนางไป และสิ่งนั้นจะเป็นค่าจ้างแก่กองทัพของเขา เราได้ยกแผ่นดินอียิปต์ให้แก่เขาเป็นค่าตอบแทนสำหรับงานตรากตรำที่เขาได้รับใช้ต่อสู้กับเมืองนั้น เพราะพวกเขาได้กระทำเพื่อเรา พระองค์เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันนั้น

เราจะกระทำให้เขาแห่งวงศัวานอิสราเอลงอกขึ้น และเราจะให้เจ้าได้อ้าปากกล่าวท่ามกลางพวกเขา และพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เอเสเคียล 29:18-21.

เนบูกัดเนสซาร์ ผู้ซึ่งเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อนี้ ได้รับแผ่นดินอียิปต์เป็นค่าจ้างของเขา ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างว่า ในวาระสุดท้าย ตำแหน่งสันตะปาปาจะได้รับอียิปต์ ซึ่งก็คือพญานาค ซึ่งก็คือกษัตริย์ทั้งสิบ คือสหประชาชาติ

ผู้ซึ่งเห็นพ้องที่จะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่สัตว์ร้ายชั่วระยะเวลาสั้น ๆ

และเขาทั้งหลายจะเกลียดชังหญิงแพศยาซึ่งเจ้าได้เห็นนั้น พร้อมกับเขาสิบเขาที่เจ้าได้เห็นบนสัตว์ร้ายนั้น และจะกระทำให้นางรกร้างและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง และเผานางเสียด้วยไฟ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงดลใจไว้ในใจของเขาทั้งหลาย ให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และให้พร้อมใจกัน และยกอาณาจักรของตนให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนกว่าพระวณะของพระเจ้าจะสำเร็จ วิวรรณ์ 17:16, 17

การชำระเชิงพยากรณ์นี้ยังได้รับการเป็นภาพแทนไว้ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบสองด้วย

เขาจะยื่นมือของตนออกเหนือบรรดาประเทศทั้งหลายด้วย และแผ่นดินอียิปต์จะไม่พ้นไปได้ ดาเนียล 11:42

สันตะปาปายอมีชัยเหนืออำนาจแห่งพญานาคในช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู เพราะการชำระนี้ได้สำเร็จลง “ใน” “วัน” ที่พระเจ้า “ทรงกระทำให้เขาแห่งสวรรค์อิสราเอลแตกหน่อขึ้น”
ฝนนี้เองเป็นเหตุให้อิสราเอลของพระเจ้าแตกหน่อขึ้น และวันนั้นได้เริ่มต้นในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ซึ่งเป็นวันแห่งลมตะวันออก

พระองค์จะทรงกระทำให้ผู้ที่มาจากยาโคบยังรากลง; อิสราเอลจะออกดอกและผลิหน่อ และทำให้พื้นพิภพเต็มด้วยผล. พระองค์ได้ทรงตีเขาอย่างทรงตีบรรดาผู้ที่ตีเขาหรือ? หรือเขาถูกประหารตามอย่างการสังหารบรรดาผู้ที่ถูกพระองค์ประหารหรือ? พระองค์จะทรงโต้แย้งกับเขาด้วยการวัดประมาณ เมื่อมันแตกหน่อออกมา; พระองค์ทรงระงับลมพายุลมฟ้าอันแรงกล้าของพระองค์ในวันแห่งลมทิศตะวันออก. เหตุฉะนั้น ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระล้างด้วยสิ่งนี้; และนี่เป็นผลทั้งหมดแห่งการนำบาปของเขาออกไป; เมื่อเขาทำให้ศิลาทั้งสี่ของแท่นบูชาเป็นดังหินชอล์กที่ถูกทุบให้แตกเป็นชิ้นๆ เสาศักดิ์สิทธิ์และรูปเคารพทั้งหลายจะไม่ตั้งอยู่. อิสยาห์ 27:6-9.

อียิปต์ถูกมอบให้แก่สัตว์ร้ายแห่งสันตะปาปาในเวลาทีฝนปลายฤดูกำลังถูกเทลงมา ฝนปลายฤดูได้เริ่มโปรยปรายเมื่อ “ลมตะวันออก” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนศาสนาอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ถูก “ยับยั้ง” หรือถูกเหนี่ยวรั้งไว้ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 แล้วฝนจึงเริ่มถูกดวงวัด (โปรยปราย) ลงเหนืออิสราเอล ขณะที่พวกเขาเริ่มผลิหน่อ เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อวิบัติประการที่สามกลับมาอีก ฝนปลายฤดูจะถูกเทลงมาอย่างไม่มีประมาณ ระหว่างวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 กับกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น “ความชั่วช้าของยาโคบ” ถูกชำระให้หมดไป และคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ถูกชำระ” หมายถึง “ได้รับการลบมลทินบาป” เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ สัตว์ร้ายแห่งสันตะปาปาจะได้รับอียิปต์ (พญานาค)
ขณะที่กษัตริย์ทั้งสิบองค์นั้นกระทำการล่วงประเวณีกับสันตะปาปาโดยการตั้งรูปเคารพของสัตว์ร้ายขึ้นทั่วโลก

ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เขาแห่งพรครีฟลิปส์กับผู้ทรยศหักหลังได้ร่วมกับเขาแห่งโปรเตสแตนต์ผู้ทรยศหักหลังสร้างรูปเคารพให้แก่สัตว์ร้าย และในแนวคำพยากรณ์นั้น พรครีฟลิปส์กับมีชัยเหนือพรรคเดโมแครต เพราะพรรคเดโมแครตเป็นอำนาจแห่งพญามังกร และพรครีฟลิปส์เป็นอำนาจที่สร้างรูปเคารพของสันตะปาปาขึ้น

ภายในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้น ได้มีการระบุถึงจุดจบของพรรคเดโมแครตและจุดจบของพรครีฟลิปส์กับ พรรคทั้งสองนี้ประกอบกันเป็นเขาแห่งลัทธิรีฟลิปส์กับ แต่ขณะเดียวกันก็ชี้ให้เห็นถึงการต่อสู้ภายในที่ดำเนินตลอดทั่วทั้งประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้น เขานั้น (รีฟลิปส์กับ) บรรจัพภพน้อยภายในของเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินไว้ภายในตนเอง

ในคำพยานแห่งอาณาจักรมีเดียและเปอร์เซีย เขาสุดท้ายเป็นเขาที่งอกขึ้นสูงกว่า และพรรคเดโมแครตได้เริ่มต้นก่อนในประวัติศาสตร์อเมริกัน แต่ในบั้นปลายพรครีฟลิปส์กับงอกขึ้นสูงกว่าและมีชัยเหนือพรรคเดโมแครต ในประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายฤดู ซึ่งเริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 พรรคเดโมแครตฝ่ายโลกาภิวัตน์ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากพญามังกร ได้ขึ้นมาจากบ่อไร่กันบึงแห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด และได้สังหารพรครีฟลิปส์กับการเลือกตั้งปี 2020 สงครามของพวกเขาที่มีต่อทรัมป์ (และต่อพรครีฟลิปส์กับ) เริ่มต้นขึ้นเมื่อเขาประกาศลงสมัครรับเลือกตั้งในปี 2015 และนับแต่นั้นมาก็ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยมา

เมื่อพรรคเดโมแครตขโมยการเลือกตั้งในปี 2020 แล้ว พวกเขาก็ได้จัดให้มีการพิจารณาคดีของเพโลซีขึ้น แต่เมื่อทรัมป์ประกาศการรณรงค์ครั้งที่สามของเขาในปี 2022 ความหวาดกลัวก็ได้เกิดขึ้นแก่พรรคเดโมแครต และความเกรี้ยวกราดของพวกเขาก็ยิ่งทวีขึ้นเท่านั้น และแล้วพวกเขาก็เข้าสู่กับทรัมป์และบรรดาผู้สนับสนุนของเขาด้วยพระพิโรธอันใหญ่หลวง เพราะพวกเขารู้ว่าเวลาของตนนั้นสั้นอยู่ พวกเขาฉลองการตายของเขา แต่เมื่อเขาลุกขึ้นยืน ความหวาดกลัวยิ่งใหญ่ก็ครอบงำพวกเขา

และเมื่อพวกเขาได้เป็นพยานของตนสำเร็จแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึกจะทำสงครามกับเขาทั้งสอง และจะชนะพวกเขา และฆ่าพวกเขาเสีย และศพของพวกเขาก็จะนอนอยู่ที่ถนนแห่งมหานครนั้น ซึ่งในทางฝ่ายวิญญาณเรียกว่าโซโดมและอียิปต์ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงไว้ที่กางเขนด้วย และคนจากชนชาติ ตระกูล ภาษา และประชาชาติทั้งหลายจะมองดูศพของพวกเขายู้อยู่สามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้นำศพของพวกเขามาฝังไว้ในอุโมงค์ และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะชื่นชมยินดีเพราะเรื่องนั้น และจะเริงรำ และจะส่งของกำนัลให้แก่กันและกัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรمانบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก และภายหลังสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เข้าสู่พวกเขา และพวกเขาก็ยืนขึ้นบนเท้าของตน และความหวาดกลัวอย่างยิ่งก็ครอบงำบรรดาผู้ได้เห็นพวกเขา วิวรณ์ 11:7-11

ช่วงเวลาทีระบุงถึงจุดจบของพรรคเดโมแครตคือ ตั้งแต่การเข้ารับตำแหน่งของไบเดนในปี 2021 จนถึงการเข้ารับตำแหน่งของทรัมป์ในปี 2025 ช่วงเวลานี้เริ่มต้นด้วยการพิจารณาคดีของเพโลซี ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยสิ้นเชิงและมีลักษณะเป็นการเมืองทั้งหมด ประวัติศาสตร์นั้น ซึ่งเป็นภาพแทนการตายของประธานาธิบดีคนที่หกนับตั้งแต่เวลาแห่งอวสานในปี 1989 จนถึงประธานาธิบดีคนที่แปดซึ่งเป็นของทั้งเจ็ด เริ่มต้นด้วยการพิจารณาคดีทางการเมือง (การพิจารณาคดีของเพโลซี) และจบลงด้วยความตายของพรรคเดโมแครต และด้วยการพิจารณาคดีของเพโลซีชุดที่สอง เมื่อเป้าหมายทางการเมืองถูกสลบกลับด้าน

ภาพประกอบทางประวัติศาสตร์นั้นปรากฏอยู่ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ซึ่งได้รับการสำเร็จเป็นจริงครั้งแรกในเหตุการณ์การปฏิวัติฝรั่งเศส การปฏิวัติฝรั่งเศสเป็นตัวอย่างทางประวัติศาสตร์แบบฉบับของสงครามการเมืองชนิดกียอติน ซึ่งบ่งชี้ถึงพรรคการเมืองการปกครองหนึ่งสังหารอีกพรรคหนึ่ง แล้วในที่สุดอำนาจปกครองเดียวกันนั้นเองก็ถูกโค่นล้มและถูกข่มเหงเสียเอง.

ช่วงเวลาตั้งแต่การเข้ารับตำแหน่งของไบเดนและการพิจารณาคดีเพโลซี จนถึงการเข้ารับตำแหน่งสมัยที่สองของทรัมป์และการกลับคำของการพิจารณาคดีเพโลซี บ่งชี้ถึงจุดจบของพรรคเดโมแครต และยังบ่งชี้ด้วยว่าเมื่อใดทรัมป์จะทำซ้ำการบังคับใช้ชุดคำสั่งฝ่ายบริหารซึ่งมีแบบอย่างล่วงหน้าไว้โดย Alien and Sedition Acts

การบังคับใช้คำสั่งฝ่ายบริหารเหล่านั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพิจารณาคดีเพโลซีครั้งที่สอง และบ่งชี้ถึงการเริ่มต้นของช่วงเวลาเมื่อรูปเคารพของสัตว์ร้ายเริ่มถูกสถาปนาอย่างจริงจัง ช่วงเวลานั้นสิ้นสุดลงเมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้น ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเริ่มต้นด้วยคำสั่งฝ่ายบริหารที่ขนานกับ Alien and Sedition Acts และสิ้นสุดลงด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ ณ ที่นั่นเอง พรรครีพับลิกันก็สิ้นสุดลง.

ทั้งสองช่วงเวลาซึ่งเป็นตัวแทนของบทสรุปของพรรคเดโมแครต และต่อมาของพรรครีพับลิกันนั้น มีความเชื่อมโยงกันในเชิงคำพยากรณ์ และถูกแทนด้วยช่วงเวลายี่สิบสองปีตั้งแต่ ค.ศ. 1776 จนถึง ค.ศ. 1798

ช่วงเวลานั้นมีหลักหมายสามประการ ได้แก่ คำประกาศอิสรภาพในปี ค.ศ. 1776 สิบสามปีต่อมาคือรัฐธรรมนูญ และตามด้วยกฎหมาย Alien and Sedition Acts แห่งปี ค.ศ. 1798

หลักหมายทั้งสามนี้พบความสำเร็จสมจริงในแนวของพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกัน แม้ว่า การประยุกต์ใช้หลักหมายที่สองและที่สามจะอยู่ ณ จุดที่แตกต่างกันในแต่ละแนวก็ตาม

เราจะอธิบายหมายสำคัญเหล่านี้และการสำเร็จของสิ่งเหล่านั้นในบทความถัดไป

“มีอยู่เพียงสองฝ่ายเท่านั้น ซาตานทำงานด้วยอำนาจอันคงทนและหลอกลวงของมัน และโดยอำนาจลวงอันแรงกล้า มันดักจับทุกคนที่ไม่ดำรงอยู่ในความจริง ผู้ที่หันเหของตนเสียจากความจริง และหันไปสู่อำนาจนิยายปรัมปรา ซาตานเองก็ไม่ได้ดำรงอยู่ในความจริง มันคือข้อลึกลับแห่งความชั่วช้า โดยความเจ้าเล่ห์ของมัน

มันทำให้ความผิดพลาดที่ทำลายจิตวิญญาณของมันมีลักษณะปรากฏเสมือนเป็นความจริง ในข้อนี้เองคืออำนาจแห่งการล่อลวงของสิ่งเหล่านั้น ก็เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นของปลอมเลียนแบบความจริง ลัทธิทฤษฎีวิญญาณ, เทวปรัชญา, และการล่อลวงประเภทเดียวกันนี้ จึงมีอำนาจอย่างยิ่งเหนือจิตใจของมนุษย์ ในข้อนี้เองคือการดำเนินงานอย่างขานานาญของซาตาน มันแสวงหาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ เป็นผู้ทรงคุณประโยชน์แก่เผ่าพันธุ์มนุษย์ และด้วยประการฉะนี้มันจึงล่อลวงเหยื่อของมันไปสู่ความพินาศได้โดยง่ายยิ่งขึ้น”

“พระวาระของพระเจ้าทรงเตือนเราว่า การเฝ้าระวังอย่างไม่หลับใหลคือราคาของความปลอดภัย มีเพียงในหนทางอันเที่ยงตรงแห่งความจริงและความชอบธรรมเท่านั้นที่เราจะหลีกเลี่ยงอำนาจของผู้ล่อลวงได้ แต่โลกนี้ตกอยู่ในบ่วงแล้ว ความขานานาญของซาตานถูกใช้ไปในการคิดค้นแผนการและวิธีการนานัปการอย่างนับไม่ถ้วนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของมัน การเสแสร้งได้กลายเป็นศิลปะอันประณีตสำหรับมัน และมันทำงานภายใต้การครอบงำของทูตสวรรค์แห่งความสว่าง พระเนตรของพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงหยั่งเห็นกลอุบายของมันในการทำให้โลกปนเปื้อนด้วยหลักการอันเท็จและนำไปสู่ความพินาศ ซึ่งบนผิวน้ำดูเหมือนว่ามีความดีแท้แท้จริง มันทำงานเพื่อจำกัดเสรีภาพทางศาสนา และเพื่อนำระบบทาสรูปแบบหนึ่งเข้าสู่โลกแห่งศาสนา องค์กรและสถาบันต่าง ๆ หากมิได้ถูกรักษาไว้ด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า ก็จะดำเนินงานภายใต้การชี้นำของซาตานเพื่อนำมนุษย์มาอยู่ใต้อำนาจควบคุมของมนุษย์ และการฉ้อฉลกับเล่ห์เพทุบายจะสวมรูปลักษณะคล้ายความกระตือรือร้นเพื่อความจริง และเพื่อความก้าวหน้าของอาณาจักรของพระเจ้า สิ่งใดก็ตามในการปฏิบัติของเราที่ไม่เปิดเผยแจ่มแจ้งดั่งกลางวัน ย่อมเป็นของวิธีการของเจ้าแห่งความชั่วร้าย วิธีการของมันยังถูกปฏิบัติแม้ท่ามกลางเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส ผู้ซึ่งอ้างว่ามีความจริงอันก้าวหน้า”

“หากมนุษย์ขัดชินต่อคำเตือนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมายังพวกเขา พวกเขาจะยอมกลายเป็นแม่กระหังผู้นำในการประพฤติชั่ว บุคคลเช่นนั้นถือเอาสิทธิอำนาจเฉพาะของพระเจ้าไว้ใช้เอง—พวกเขาบังอาจกระทำการที่พระเจ้าเองจะไม่ทรงกระทำในการพยายามควบคุมจิตใจของมนุษย์ พวกเขาแนะนำวิธีการและแผนงานของตนเองเข้ามา และด้วยความเข้าใจผิดของตนเกี่ยวกับพระเจ้า พวกเขาบั่นทอนความเชื่อของผู้อื่นในความจริง และนำหลักการเท็จเข้ามา ซึ่งจะทำงานดลเชื่อแป้งเพื่อทำให้สถาบันและคริสตจักรของเราปนเปื้อนและเสื่อมทราม สิ่งใดก็ตามที่ทำให้หมิ่นทอนของมนุษย์เกี่ยวกับความชอบธรรม ความเที่ยงธรรม และการพิพากษาอย่างไม่ลำเอียงลดต่ำลง กลอุบายหรือข้อบัญญัติใดก็ตามที่นำผู้รับใช้ที่เป็นมนุษย์ของพระเจ้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของจิตใจมนุษย์ ย่อมบั่นทอนความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้า; มันแยกจิตวิญญาณออกจากพระเจ้า เพราะมันนำไปห่างไกลจากทางแห่งความสัตย์สุจริตและความชอบธรรมอันเคร่งครัด”

“พระเจ้าจะไม่ทรงพิสูจนความชอบธรรมแก่ก่อบายใด ๆ
ที่ทำให้มนุษย์คนหนึ่งปกครองหรือกดขี่เพื่อนมนุษย์ของตนแม้เพียงเล็กน้อย
ความหวังเดียวของมนุษย์ที่ล้มลงในบาป คือการเฝ้าดูพระเยซู
และรับพระองค์ไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพียงองค์เดียว ทันทีที่มนุษย์เริ่มกำหนดกฎเหล็กสำหรับผู้อื่น
ทันทีที่เขาเริ่มผูกบังเหียนและขับคนทั้งหลายไปตามความคิดของตนเอง เขาก็กำลังลบหลู่พระเจ้า
และทำให้จิตวิญญาณของตนเองและจิตวิญญาณของพี่น้องของตนตกอยู่ในอันตราย
มนุษย์ผู้เป็นบาปจะพบความหวังและความชอบธรรมได้ก็ในพระเจ้าเท่านั้น และไม่มีมนุษย์ผู้ใดชอบธรรมได้
นานไปกว่าที่เขายังมีความเชื่อในพระเจ้าและดำรงความสัมพันธ์อันมีชีวิตกับพระองค์
ดอกไม้ในทุ่งนาต้องมีรากอยู่ในดิน ต้องมีอากาศ น้ำค้าง สายฝน และแสงอาทิตย์
มันจะเจริญงอกงามได้ก็ต่อเมื่อได้รับสิ่งเกื้อหนุนเหล่านี้ และทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า มนุษย์ก็เช่นเดียวกัน
เราได้รับจากพระเจ้าซึ่งสิ่งที่หล่อเลี้ยงชีวิตของจิตวิญญาณ เราได้รับคำเตือนไม่ให้วางใจในมนุษย์
หรือยกเนื้อหนังขึ้นเป็นเรี่ยวแรงของตน คำสาปแช่งได้ถูกประกาศเหนือทุกคนที่กระทำเช่นนี้” The 1888
Materials, 1432–1434.